

man har klaget over, at Fradragene ikke var store nok; der vilde blive et Spring mellem dem, der kommer ind under det frie Skøn, og dem, der ikke ganske kan komme ind under det. Dette er der imidlertid bødet paa ved større Fradrag for Børn, og hvis det skal være, forekommer det mig, at man muligen paa dette Punkt kunde imødekomme Lovforslaget ved at gøre Nedsættelsen noget større, end den er. Men Forhøjelsesprocenten forekommer mig rigtigt nok, nærmest fordi den ofte misbruges, at være alt for høj her i Lovforslaget og maaske i det hele taget for høj i den nugældende Lov.

Om Skatten til Erhvervskommunen har de to ærede tidligere Talere udtalt sig meget udførligt, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa den. Det er overhovedet et stort Spørgsmaal, om hele denne Erhvervsbeskatning er, om jeg saa maa sige, Umagen værd. Det er rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at den har givet overordentlig lidt. Efter det Lovforslag, jeg her holder i Haanden, vil den give noget mere, vel ikke saa overordentlig meget, men dog noget mere. Men den er til overordentligt Besvær for Kommunerne, og, som sagt, det er tvivlsomt, om den er al den Umage værd, som den foranlediger.

Der er endnu et Punkt, som jeg skal omtale, og det er Fordelingen af Statstilskuddet til Kommunerne. Der var jo i Fjor anket over, at det blev foreslaaet, at Statstilskuddet skulde nedsættes til 300,000 Kr. i Anledning af den daarligere finansielle Situation. Heldigvis beholder Kommunerne nu de 1,500,000 Kr., som de i høj Grad maa siges at trænge til som Følge af de Byrder, man i saa høj Grad efterhaanden lægger over paa dem, men der har altid været Tvivl om, hvorledes denne Fordeling mellem Kommunerne skal finde Sted. Nu bibeholder man den gamle Fordeling, og det er muligt, at man ikke kan finde noget bedre Fordelingsgrundlag end det her opgivne. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa den overordentlig store Forskel, der er i Skatteprocenten de forskellige Steder. Det viser sig nemlig ved at gennemgaa disse Skatteprocenter for de sidste Aar, at det egentlig særlig er i de fattige Egne, at Skatteprocenten er saa overordentlig høj; jeg maa dog her undtage Bornholm, som ogsaa har en ret høj Skatteprocent. I øvrigt ligger Skatteprocenten paa Sjælland og de øvrige Øer imellem 1 og 3, ja er endogsaa ikke saa sjælden under 1, og jeg vil antage, at 1,5 eller 1,7 eller noget saadant er Gennemsnittet af Skatteprocenten paa Sjælland

og Øerne. I Jylland er den derimod væsentlig højere. Især faar man Øje paa, at det er de vestjydske Kommuner, der har de høje Skatteprocenter. Vi naar i enkelte af disse Kommuner op til en Skatteprocent af 10, 11, 12, ja jeg tror endogsaa op til 16 — i min egen Kommune er den saaledes i Aar 12,1 —, og disse vestjydske Kommuner er i særlig Grad slet stillede, fordi de ikke blot har de meget høje Skatteprocenter, men fordi der tillige i dem gennemgaaende hersker ret stor Fattigdom. Jeg ved ikke, om der ikke ved Fordelingen af Statstilskuddet kan tages noget Hensyn til dette Forhold. Jeg ved meget vel, at der tages noget Hensyn dertil, idet der ved Statstilskuddets Beregning bliver taget Hensyn til Kommunernes Udgifter og til de Indtægter, som Staten gennem Indkomst- og Formueskatten har haft. Men jeg tror dog, at disse Kommuner til en vis Grad er forfordelte, idet de i Virkeligheden er daarligere stillede. Naar man sammenligner dem med de sjællandske og andre Økommuner, hvor Skatteprocenten er 1 eller 1,5, medens den her er 10 à 12, saa tror jeg ikke, at Tilskuddet bliver ganske retfærdigt. Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa dette Forhold uden at kunne anvise nogen Vej, ad hvilken Misforholdet kan afhjælpes, men jeg vil henstille til det kommende Udvalg, der faar denne Sag til Behandling, at det vil tage ogsaa dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

**Vejstrup:** Det er rigtigt, som det er sagt fra flere Sider af de foregaaende Talere, at det Lovforslag, der her foreligger, er en gammel Bekendt, og for saa vidt frembyder det ingen særlige Overraskelser. Skulde der være Tale om nogen Overraskelse, forekommer det mig nærmest at maatte siges at være det overraskende Tidspunkt, hvorpaa dette Lovforslag er fremkommet. Det forekommer mig nemlig, at dersom den højtærede Indenrigsminister under alle Omstændigheder havde ønsket det fremmet i indeværende Samling, burde han have fremsat sit Forslag paa et langt tidligere Tidspunkt af Samlingen. Hvis Forholdet derimod havde været det, at den højtærede Minister ikke ønskede at gennemføre den stykkevise Reform, som dette jo vil blive, da Betænkningen ikke foreligger fra Skattekommissionen eller fra den Sektion, som har Ejendomsskatterne til Behandling, saa forekommer det mig, at den højtærede Minister, som det ogsaa er fremhævet fra anden Side, kunde have udsat Spørgsmaalet om de kommunale